

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Ref. 53 PŽ-4334/2017-4

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ RUŽICE

Pravko poštama

07-08-2017

Predano za poštu obično-prop. ogra. _____ 2017.
POŠTA _____ R _____
Broj primjeka _____ priloga _____
Iskazano _____ RRB _____ PUTPRA

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Vučaj, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izvjestiteljice, i Nevenke Marković, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom ASTRA - CRO d.o.o. u stečaju, OIB 87393717865, Split, Ćirila i Metoda broj 42, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika AUTOTRANS d.o.o., OIB 19819724166, Rijeka, Žabica 1, kojeg zastupa punomoćnik Željko Ostoja, odvjetnik u Splitu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-157/03 od 25. svibnja 2017., u sjednici vijeća održanoj 25. srpnja 2017.

r i j e š i o j e

Uvažava se žalba stečajnog vjerovnika Autotrans d.o.o., Rijeka, ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-157/03 od 25. svibnja 2017. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-157/03 od 25. svibnja 2017. potvrđen je Ugovor o prodaji imovine stečajnog dužnika Astra-Cro d.o.o. u stečaju, Split, kao cjeline, koji Ugovor je sklopljen između stečajnog dužnika Astra-Cro d.o.o. u stečaju, Split, zastupanog po stečajnoj upraviteljici Nataliji Mladineo iz Splita, kao prodavatelja i Jurice Nazora, vlasnika obrta Dare, Sumpetar, Poljička cesta, Jesenice, kao kupca, a ovjeren je od strane javnog bilježnika Slobodana Zlokića iz Splita pod brojem OV-16544/2006 19. srpnja 2006.

Protiv navedenog rješenja pravovremenu žalbu je izjavio stečajni vjerovnik Autotrans d.o.o., Rijeka, u kojoj navodi da je u rješenju prvostupanjskog suda od 14. travnja 2006., kojim je potvrđena odluka skupštine vjerovnika o prodaji stečajnog dužnika kao cjeline, navedeno da su predmet prodaje prava koja proizlaze iz dozvola C1 00273 (klasa: UP-I-340-01/03-01/21, Ur. br. 2181/01-11-03-1) i C1 00274 (klasa: UP-I-340-01/03-01/22, Ur. br. 2181/1-11-03-1) za obavljanje županijskog linijskog prijevoza na relaciji Split – Omiš s rokom važenja do 31. svibnja 2008., a da su u Ugovoru o prodaji stečajnog dužnika, koji je

potvrđen pobijanim rješenjem, kao predmet prodaje navedene dozvole koje po svom broju nisu identične dozvolama navedenim u rješenju od 14. travnja 2006., odnosno da su navedene dozvole broj C1 00479 (klasa: UP-I-340-01/06-01/06, Ur. br. 2181/01-11-06-3) i C1 00480 (klasa UP-I-340-01/06-01/05, Ur. br. 2181/1-11-06-3) od 9. ožujka 2006. Navodi da je stoga pobijana odluka donesena protivno odredbi članka 158. Stečajnog zakona jer se stečajna upraviteljica prilikom prodaje nije držala odluke stečajnog vjerovnika i propisanih uvjeta natječaja za prodaju dužnika kao cjeline. Posebno ističe da je rješenje o uvjetima prodaje dužnika kao cjeline doneseno 16. travnja 2006., dok su dozvole navedene u Ugovoru o prodaji datirane s datumom 9. ožujka 2006. pa nije razvidno zašto nisu navedene u rješenju koje je doneseno nakon više od mjesec dana od njihovog izdavanja. Nadalje ističe da je pobijano rješenje protivno odredbi članka 24. stavak 3. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, kojom je propisano da dozvole u cestovnom prometu nisu prenosive i da ih može koristiti samo prijevoznik kojemu su izdane pa da stoga nisu mogle biti predmet Ugovora kojim bi bio izvršen prijenos prava iz izdanih dozvola. Predlaže ovom sudu uvažiti žalbu i ukinuti pobijano rješenje.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. i članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 - pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s člankom 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06 i 116/10; dalje: SZ), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

Iz preslike dijela spisa dostavljenog uz žalbu i pobijanog rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud već bio donio rješenje od 20. srpnja 2006. kojim je potvrđen Ugovor o prodaji imovine stečajnog dužnika Astra-Cro d.o.o. u stečaju, Split, kao cjeline, koji je sklopljen između stečajnog dužnika zastupanog po stečajnoj upraviteljici, kao prodavatelja i Jurice Nazora, vlasnika obrta Dare, Sumpetar, Poljička cesta, Jesenice, kao kupca, i ovjeren je od strane javnog bilježnika pod poslovnim brojem OV-16544/2006 19. srpnja 2006. Po žalbi stečajnog vjerovnika Autotrans d.o.o., Rijeka, izjavljenoj iz istih razloga kao i u žalbi o kojoj odlučuje ovaj sud, rješenjem poslovni broj PŽ-7140-06-3 od 2. listopada 2017. ukinuto je prvostupanjsko rješenje i predmet je vraćen na ponovan postupak uz uputu da prvostupanjski sud ocijeni zakonitost prodaje dozvole za obavljanje županijskog linijskog prijevoza putnika te po potrebi potpuno utvrdi činjenično stanje, s obzirom na to da se radi o različitim brojevima dozvola pa je ostalo nepotpuno utvrđeno radi li se o istoj licenci i dozvoli za linijski prijevoz, a imajući u vidu da se radi o pravu koje nije prenosivo ako se radi o istoj dozvoli.

Iz pobijanog rješenja i spisa proizlazi da je prvostupanjski sud u ponovljenom postupku pravilno utvrdio da se radi o iste dvije dozvole za linijski prijevoz, odnosno da se radi o dozvolama za obavljanje županijskog linijskog prijevoza putnika autobusom u cestovnom prometu na županijskoj liniji Split – Omiš, koja vrijedi do 31. svibnja 2006. te je detaljno obrazloženo zašto je i kada došlo do promjene broja dozvole i kada je stečajni upravitelj zaprimio rješenje upravnog tijela o promjeni broja dozvole, a što je bio razlog da su u odlukama donesenim u postupku prodaje dužnika kao cjeline provedenom primjenom odredaba članaka 163.a - 163.m SZ-a navedeni različiti brojevi za istu dozvolu.

Dakle, prvi žalbeni navod je neosnovan, jer činjenica da se radi o različitim brojevima dozvola nije imala utjecaj na pravilnost pobijane odluke s obzirom na to da se radi o istoj dozvoli za linijski prijevoz.

Povodom drugog žalbenog razloga treba reći da je točno da je ugovorom o prodaji stečajnog dužnika kao cjeline obuhvaćeno i pravo koje nije moglo biti predmet prodaje prema odredbi članka 24. stavak 3. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“ broj 178/04, 48/05 i 151/05).

Prvostupanjski sud je, nakon što je utvrdio da su predmet ugovora bila i prava koja proizlaze iz dozvole koja je izdana na ime zajedničkog obavljanja prijevoza dužnika i Jurice Nazora, vlasnika obrta Dare, da su prava iz dozvole važila do 31. svibnja 2008., da je kupac Jurica Nazor, vlasnik obrta Dare, nastavio obavljati poslove linijskog prijevoza na istim linijama i nakon isteka navedenih dozvola te da je ugovor u cijelosti konzumiran, zaključio da je zbog navedenog, a imajući u vidu stanje u tom stečajnom predmetu, unatoč činjenici što su ugovorom o prodaji obuhvaćena i prava iz dozvola za prijevoz, bilo potrebno donijeti odluku o potvrdi sklopljenog ugovora o prodaji imovine dužnika kao cjeline. Pritom posebno ističe da je ugovor o prodaji imovine dužnika kao cjeline u cijelosti konzumiran i da uplaćena kupoprodajna cijena predstavlja stečajnu masu iz koje će se podmiriti troškovi ovog stečajnog postupka i namiriti stečajni vjerovnici pa da donošenjem odluke o potvrdi ugovora o prodaji imovine dužnika prestaju zapreke za diobu unovčene stečajne mase i namirenje vjerovnika, između ostalih i Autotrans d.o.o., Rijeka, i da se ujedno ostvaruju uvjeti za zaključenje ovog stečajnog postupka koji se vodi još od 2003. godine. Nadalje, ističe da bi suprotna odluka dovela do nepotrebnog produženja ovog stečajnog postupka te zapravo značila i gubitak cjelokupne stečajne mase te nemogućnost podmirenja niti samih troškova stečajnog postupka, a kamo li bilo kojeg dijela tražbina vjerovnika, budući da su prava iz dozvola za prijevoz navedenih u ugovoru o prodaji imovine istekla 31. svibnja 2008., a ostala prodana imovina dužnika danas zasigurno više nema onu vrijednost koju je imala u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora.

Dakle, prvostupanjski sud je pri donošenju pobijane odluke prvenstveno vodio računa o interesu vjerovnika, a pritom zanemarujući da je prodaja prava iz predmetnih dozvola protivna kogentnim zakonskim odredbama, odredbi članka 24. stavak 3. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, na što mu je već bilo ukazano u ukidnom rješenju drugostupanjskog suda od 2. listopada 2007. Naime, dužnost je stečajnog suca da kontrolira zakoniti rad stečajnog upravitelja i samu provedbu stečajnog postupka. Stoga je i ustanovljena potvrda Ugovora u smislu članka 163.c SZ-a, kako bi se osigurala kontrola postupka.

Prema tome koncesija nije mogla biti predmet prodaje.

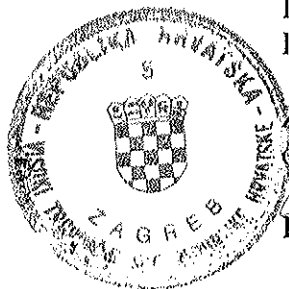
Prema odredbi članku 24. stavak 1. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika na određenoj liniji mora imati licenciju i dozvolu za tu liniju, a prema stavku 3. tog članka dozvola nije prenosiva i može je koristiti samo prijevoznik kojem je izdana.

Dakle, kako su u Ugovoru o prodaji dužnika kao cjeline sadržana i neprenosiva prava, sud takav ugovor nije mogao potvrditi.

Stoga je na temelju članka 380. stavak 3. ZPP-a u vezi s člankom 6. SZ-a valjalo odlučiti kao u izreci ovoga rješenja.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će voditi računa o navedenom i donijet će novu, na zakonu osnovanu odluku.

U Zagrebu 25. srpnja 2017.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
BRANKA VUČAJ, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

Branka Curman
BRANKICA CURMAN